

είπε:

“Ε, άκου με που σου λέω. Περνούν γρήγορα τα χρόνια. Όλα ξεχνιούνται”.

Έτσι φαίνεται. Όλα ξεχνιούνται. Αλλιώς δε θ’ αφηνόμουν τόσο ασυλλόγιστα στις προσκλήσεις του Σ., του παλιού μου φίλου, που ξέρω πως μ’ αγαπάει κι επέμενε κάθε φορά που ερχόταν στην Αθήνα να με φιλοξενήσει στο εξοχικό του σπίτι, που είχε τελειώσει επιτέλους, στην κοιλάδα του Λούρου, κοντά στη Φιλιπιάδα. “Στυλ παραδοσιακό, ηπειρώτικο” μου έλεγε. “Όλο πέτρα, αλλά και με όλες τις σύγχρονες ανέσεις. Ως και αυτόματο σύστημα συναγερομού διαθέτει...”.

Εμπιστεύθηκα λοιπόν, κι ένα απομεσήμερο με πήρε με τη BMW του κι ανεβήκαμε κατά τον Αμμότοπο, κι από κει στη Νισίστα — “το χωριό της Νίτσας, μου έλεγε, τη θυμάσαι τη Νίτσα;” — κι ύστερα, κυλώντας σε πλαγιές και κοιλάδες, όπου το δυνατό φως έπαιζε με τις βαριές σκιές του απογεύματος — “το ηπειρώτικο τοπίο είναι ανεξάντλητο” έλεγε ο Σ. — χωθήκαμε τελικά σ’ ένα βαθύ πλαταμώνα κι ο Σ. είπε πως “εδώ πιο κάτω, στη γέφυρα, είναι καλά για τσίπουρο”.

Τότε αντιλήφθηκα πως είχα φτάσει από άλλο δρόμο στη Γέφυρα της Πλάκας. Κι αχ, γιατί να μη διαθέτω κι εγώ ένα αυτόματο σύστημα συναγερομού, σαν του φίλου μου του Σ.!

αν

αγαπητέ μου Νέσσει,

Να ληφθεί, αφ' ου γέρον οι διγχο διορδώνου.

(Δει αλλαγώδη τα σημάδια σου στις σελίδες 9, 10, 11 (απόδρομοι) και 14 (εφαρμογές). Μήπως είναι σημάδια για λέξη από 2 προηγούμενα δουλέμα που διορδώνου;)

Πολλή κατεργασία
στον εΐσον και συνεγέλις

Σπυρίδης

Γιατί επιθυμία σου "λογολιχνισμός"
"Σαν των αρχαίων για δουλειά, όρτα και μη φοβήσαι!"

Κίπριν

Λεύκιο Γαζαρίων

Νοτιή Αίγλη 6

(Ροζμα. Ρεσταίων, Σαγγι. 308)

Λευκωσία 163

ΚΑΤΑΡΟΣ

Χριστίγγου Μυζιούβου
Αγασίου -
11472 Αδύνα

ΑΕ - 23/9/91

Εθνική Πανεπιστημίου Κύπρου - Αρχείο Λεύκιου Ζαφειρίου